

ІСТОРІЯ КАФЕДРИ

Відомих досягнень здобула Львівська кафедра дерматовенерології, яка була заснована у 1898 р. на медичному факультеті Львівського університету. 1-го вересня 1898 р. професор, доктор Володимир Лукасевич прочитав лекцію на тему «Внутрішня патологія і шкіра», чим було започатковано кафедру дерматовенерології при Львівському університеті. До 1924 р. кафедру очолював професор В. Лукасевич, учень М. Капоші та А.Нейссера. Під його керівництвом було розгорнуто дослідження з питань діагностики (виразкового фолікуліту – хвороба Лукасевича), клініки, лікування піодермій, туберкульозу, сифілісу. Незалежно від інших учених, професор В. Лукасевич описав реакцію загострення сифілітичного процесу на початку лікування вторинного свіжого сифілісу. Реакція Яріша-Герксгеймера–Лукасевича, як феномен, відома венерологам усього світу. Професор є автором близько 60 друкованих праць. З 1925 по 1946 рр. кафедрою керував професор Ян Ленартович, учень П.В. Нікольського, перу якого належать публікації з питань етіології, патогенезу та лікування гонореї, сифілісу, міхурника, туберкульозу. Перший у світовій літературі описав алергодерматоз – атрипексіаз, був дійсним членом Краківської АН. Підготував трьох професорів. Автор близько 80 наукових робіт, серед них 7 книг. Відомі його праці: «Нариси шкірних хвороб», «Атлас хвороб шкіри». З 1946-1948 по 1949-1951 рр. очолював кафедру професор Тихін Глухенький – учень П.В. Нікольського, закінчив медичний інститут у Ростові-на-Дону,. Наукові праці присвячені вивченню питань обміну речовин у хворих на екзему та псоріаз, патогенезу та лікуванню гонореї, сифілісу. Професору належить близько 118 наукових робіт. З 1948 по 1949 рр. кафедру очолював професор Анатолій Лавров. Закінчив медичний інститут у Ростові-на-Дону. У 1944-1947 рр. – головний дерматовенеролог МОЗ РРФСР. Напрями наукових досліджень стосуються профілактики та лікування шкірного лейшманіозу, лікування дерматозів фізіотерапевтичними методами. Він вперше застосував пеніцилін у терапії

склеродермії. Автор близько 60 наукових праць. З 1951 по 1970 рр. завідувачем кафедри був професор Олександр Штейн (ленінградська школа). Під його керівництвом виконувались наукові дослідження з питань участі периферійної та центральної нервової системи у патогенезі екземи, проводились роботи з вивчення патогенезу та лікування хворих на сифіліс, проказу. Він є автором понад 200 наукових праць, серед них - монографія «Диференційна діагностика захворювань шкіри». Редактор 5 тематичних збірників «Патогенез і терапія дерматозів». У цей же час на кафедрі дерматовенерології працював професор М.Штейнберг, який досліджував питання патогенезу і терапії фотодерматозів. Ним опубліковані монографії «Фотодерматози», «Червоний вовчак». З 1971 по 1973 рр. кафедру очолювала професор Анна Щербакова, більшість друкованих робіт якої присвячена питанням епідеміології, патогенезу, імунології та лікуванню сифілісу, курортного лікування дерматологічних захворювань. Одна з перших застосувала пірогенал для лікування пізніх форм сифілісу. Автор 90 друкованих праць. З 1974 по 1977 рр. кафедрою керував професор Михайло Дубовий, основні його праці стосуються питань функціонального впливу печінки та шлунку на патогенез і перебіг екземи; ролі стероїдних і статевих гормонів у гістофізіології і патології шкіри при різних дерматозах (вперше у світі довів наявність статевих гормонів у шкірі); клініки та профілактики професійних дерматологічних захворювань; патогенезу, клініки та лікування сифілісу. Автор близько 90 наукових праць. З 1977 по 1994 рр. кафедру очолював професор Андрій Лаврик, роботи якого присвячені питанням курортології, лепрології, венерології, нетрадиційним методам лікування. Його відомі праці: «Особливості епідеміології та клініки лепри у Ємені», «Медицина і охорона здоров'я Ємену», «Курорти Львівщини», «Українська Мацеста». Він організатор багатьох наукових конференцій, з'їздів; автор 160 наукових праць. З 1995 по 1997 рр. завідував кафедрою, а з 1997-2000 рр. - очолював студентський курс кафедри дерматовенерології ФПДО професор Юрій Туркевич. Він розробив нові методи

лікування хворих на екзему (дослідив роль імунологічних змін і порушень обміну біологічно активних речовин; удосконалив терапію шляхом застосування діаміфену, димексиду, етадену, пентоксилу), псоріаз (вивчив імунологічні зміни, порушення обмінних процесів і ефективність гепатопротекторів, імунокоригуючих препаратів у комплексному лікуванні хворих), сифіліс (з метою нормалізації виявлених цитохімічних змін в імунокомпетентних клітинах на субклітинному рівні апробував застосування в комплексній терапії імуномодулятора лімфозилу), вивчив деякі особливості патогенезу професійних захворювань на промислових підприємствах Львівщини та розробив ефективні методи їх профілактики із застосуванням таких препаратів як ЕДТА. У 1999 р. Ю. Туркевичу присвоєно звання академіка АННП України. Нагороджений медаллю «За вклад в справу відродження». Під його керівництвом захистило кандидатські дисертації 12 пошукувачів. Є автором більше 200 наукових праць, 15 раціоналізаторських пропозицій, 6 навчальних посібників з дерматології, 6 стандартів підприємств. З 1982 по 1997 рр. завідувачем на факультеті післядипломної освіти, а з 1997 по 2005 рр. - об'єднаної кафедри був канд. мед. наук (1963 р.), доцент (1972 р.) Олександр Ілліч Зайченко (1934 р. н.), більшість друкованих робіт якого присвячено питанням вивчення обміну стероїдних статевих гормонів при деяких дерматозах, дослідженню преморбідного стану контактних алеродерматозів. Автор понад 160 наукових робіт. Під його керівництвом захищені 2 кандидатські дисертації. З 2005 по 2006 рр. виконуючим обов'язки завідувача кафедри дерматовенерології ФПДО з курсом шкірних хвороб був канд. мед. наук (1982 р.), доцент (1993 р.) Віктор Олександрович Сидоренко (1947 р. н.). Захистив кандидатську дисертацію на тему: «Неспецифическая сопротивляемость организма при аллергических контактных дерматозах и терапия постоянным магнитным полем», (Алма-Ата, 1982 г.). Під його керівництвом почали виконувати наукові дослідження з питань діагностики і лікування псоріазу, вульгарних вугрів і захворювань, що передаються статевим

шляхом негонорейної етіології. Автор близько 80 наукових друкованих праць, зокрема 3 патентів, 2 інформаційних листів, 3 методичних рекомендацій. З 2006 по 2016 рр. після ряду об'єднань (у 2006 р. – реорганізація кафедри дерматовенерології з утворенням кафедри терапії №2 та дерматології, венерології ФПДО; в 2011р. – об'єднання в кафедру поліклінічної справи, сімейної медицини і дерматології, венерології; в 2015 – кафедра сімейної медицини і дерматології, венерології) кафедру очолив академік АНВО України (2012 р.), д-р мед. наук (2001р.), професор (2004 р.) Олег Никонович Надашкевич (1955 р.н.) – учень терапевтичних шкіл відомих у Львові професорів-інтерністів С.М.Мартінова та В.П.Виговського. Володіє великим досвідом діагностики та лікування захворювань внутрішніх органів й опорнорухового апарату, зокрема і рідкісних захворювань (васкуліти, імунодефіцити, генетично зумовлені патології, порушення метаболізму). Автор понад 150 наукових друкованих праць, зокрема монографії «Системна склеродермія».

У 2016 р. відбулась реорганізація кафедри сімейної медицини та дерматології, венерології з утворенням кафедри дерматології, венерології, яку очолила д.мед.н., професор (2018р.) Оріся Орестівна Сизон (кандидатська дисертація на тему: «Застосування нових гепатопротекторів для корекції порушених обмінних процесів в комплексній терапії хворих на псоріаз», (Київ, 2008 р.) та докторська – «Діагностика та лікування артропатичного псоріазу з урахуванням сучасних даних з патогенезу та особливостей клінічного перебігу дерматозу» (Київ, 2015 р.)). Учениця професорів Туркевича Ю.М., Глухенького Б.Т., Степаненка В.І. Автор понад 600 наукових праць, в т.ч.: 10 патентів, 12 інформаційних листів, 8 свідоцтв про авторське право, 4 підручників, 6 посібників (5 - з грифом МОЗ, МОН), 28 робочих програм, 86 методичних рекомендацій.